

ZPRÁVY A RECENZE

ZIVOTNÍ JUBILEUM JAROSLAVA HNÁTA

V lednu 1982 oslavil šedesátiny odborný asistent katedry pedagogiky filozofické fakulty UJEP Ing. PhDr. Jaroslav Hnát, kandidát pedagogických věd. Jeho jméno je po více než dvě desetiletí spjato na UJEP s rozvojem moderní didaktické techniky a s její aplikací při modernizaci výchovně vzdělávací činnosti mnoha fakult, oborů i dílčích disciplín. Narodil se 6. ledna 1922 v Plzni, maturoval v roce 1941 na brněnském III. reálném gymnáziu a po abiturientském kursu pracoval jako textilní technik. Po válce vystudoval na Českém vysokém učení technickém v Praze a působil jako samostatný výzkumný pracovník v textilním průmyslu. V roce 1961 byl přijat na univerzitu a stal se vedoucím Kabinetu názorných pomůcek UJEP. Svou kvalifikaci si současně rozšířil o studium pedagogiky na filozofické fakultě UJEP, dosáhl doktorátu filozofie a na filozofické fakultě Univerzity Komenského v Bratislavě obhájil v roce 1970 kandidaturu pedagogických věd.

Centrem vědecké i pedagogické práce Dr. Hnáta je problematika moderní didaktické techniky. V této oblasti publikoval 58 statí v odborných časopisech a sbornících, je autorem několika velmi hodnotných skript o didaktické technice a výukovém filmu a v kursech didaktické techniky odchoval mnoho posluchačů filozofické a přírodovědecké fakulty UJEP i zájemců z řad učitelů naší univerzity. Svou teoretickou práci spojoval vždy s praktickou činností a za svého působení na univerzitě vytvořil 28 výukových filmů, převážně z lékařské oblasti.

Nemalá je i jeho činnost veřejná. Již v šedesátých letech byl členem vědecké rady Výzkumného ústavu zvukové techniky a filmu, působil jako člen realizační skupiny hlavní komise ministerstva školství pro řízení výzkumu, vývoje a výroby učebních a technických pomůcek na vysokých školách, již po tři desetiletí aktivně pracuje v Socialistické akademii, v Čs. pedagogické společnosti a v Čs. společnosti pro vědeckou kinematografii při ČSAV. Přejeme Ing. Dr. Jaroslavu Hnátovi, CSc., mnoho zdraví i dalších úspěchů v práci na tak významném a potřebném úseku vysokoškolské pedagogické činnosti, jako je další rozvoj didaktické techniky, modernizace a racionalizace výchovně vzdělávací práce s mládeží i s dospělými.

Vladimír Jůva

Žečo Atanasov a kol.: Principy socialistického vzdělávacího systému (Sofia 1981)

V současné době jsme ve všech socialistických státech svědky hluboké obsahové, organizační i metodické přestavby vzdělávacího systému ve shodě s podmínkami rozvinuté socialistické společnosti v etapě vědeckotechnické revoluce. Dochází k stále